

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

30. uzsver daudzsoļo nozīmi, kāda ir jauniem finanšu inženierijas instrumentiem, kas izstrādāti saskaņā ar principiem „projekti naudai” un „nauda projektiem” un ieviesti pašreizējā plānošanas perioda laikā; uzsver nepieciešamību izveidot mērāmus finanšu inženierijas instrumentus, kas var būt dzīvotspējīgi un īstenojami mazāku pilsētu teritorijās; aicina Komisiju novērtēt ar šiem instrumentiem gūto pieredzi un vajadzības gadījumā tos pielāgot, lai uzlabotu to konkurētspēju finanšu tirgū salīdzinājumā ar parastiem komerciāliem ražojumiem, lai šie instrumenti kļūtu lietotājiem draudzīgāki, praktiskāki, pievilcīgāki un tādējādi arī efektīvāki; uzskata, ka EIB finanšu instrumentu procentu likmēm jābūt zemākām nekā komercaizdevumu likmēm šajā jomā; aicina dalībvalstis nolūkā gūt pozitīvus rezultātus ar esošo finanšu inženierijas instrumentu izmantošanu pastāvīgi nodrošināt, ka pēc iespējas efektīvāk tiek izmantoti potenciālie ieguvumi no šiem finanšu instrumentiem;

31. uzskata, ka īpaši iniciatīva *JESSICA* var sasniegt vislielāko efektivitāti, ja tiek īstenota pilsētu līmenī, un tāpēc ar nožēlu konstatē, ka dažas dalībvalstis tiecas centralizēt šīs iniciatīvas īstenošanu;

32. aicina Komisiju nodrošināt, ka finanšu plūsmas starp Eiropas, valstu un valsts pārvaldes zemāko līmeni nākotnē tiek organizētas visefektīvākajā un elastīgākajā veidā; pauž bažas par esošo zemo pirmsfinansējuma līmeni projektiem un uzskata, ka nākotnē ar regulējuma palīdzību būtu jānodrošina, ka dalībvalstīm ir skaidrāk noteikts pienākums izmantot pirmsfinansējumu maksājumiem tādiem valsts saņēmējiem kā pilsētu pārvaldes iestādes;

33. aicina Komisiju tiekties pēc iespējami labākas saskaņošanas attiecībā uz noteikumiem par īpašiem ES fondiem un programmām, saskaņā ar kuriem pilsētu un vietējie attīstības projekti ir piemēroti līdzfinansējuma saņemšanai, lai mazinātu vilcināšanos un iespējamās kļūdas īstenošanā;

34. aicina Reģionu komiteju paust idejas par to, kā labāk veidot nākotnes kohēzijas politikas pilsētu dimensiju;

*

* *

35. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Reģionu komitejai.

3. mērķis: turpmākā darba kārtība pārrobežu, starpvalstu un starpreģionu sadarbības īstenošanai

P7_TA(2011)0285

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija rezolūcija par 3. mērķi: teritoriālās sadarbības uzdevumi — pārrobežu, starpvalstu un starpreģionu sadarbības turpmākā darba kārtība (2010/2155(INI))

(2012/C 390 E/03)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā XVIII sadaļu,

— ņemot vērā Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regulu (EK) Nr. 1082/2006 par Eiropas teritoriālās sadarbības grupu (ETSG) ⁽¹⁾;
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 6. oktobra Lēmumu par Kopienas kohēzijas stratēģijas pamatnostādņem (2006/702/EK) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. oktobra rezolūciju par ES kohēzijas un reģionālo politiku pēc 2013. gada ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 6. jūlija rezolūciju par Eiropas Savienības stratēģiju Baltijas jūras reģionam un makroreģionu nozīmi turpmākajā kohēzijas politikā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 20. maija rezolūciju par pētniecībai un inovācijai paredzēto fondu sinerģiju īstenošanu Regulā (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Septītajā pamatprogrammā pētniecībai un attīstībai pilsētās un reģionos, kā arī dalībvalstīs un Savienībā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 24. marta rezolūciju attiecībā uz Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju un pašreizējo stāvokli debatēs par kohēzijas politikas gaidāmo reformu ⁽⁶⁾;
- ņemot vērā 2009. gada 19. februāra rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta pārskatīšanu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 21. februāra rezolūciju par teritoriālās programmas un Leipcigas hartas īstenošanu — Eiropas telpiskās attīstības un teritoriālās kohēzijas rīcības programmas izstrādi ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2005. gada 1. decembra rezolūcija par „eiroreģionu” lomu reģionālās politikas attīstībā ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 28. septembra rezolūciju par teritoriālās kohēzijas nozīmi reģionālajā attīstībā ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 8. decembra paziņojumu par Eiropas stratēģiju Donavas reģionam (COM(2010)0715) un orientējošo rīcības plānu, kas papildina stratēģiju (SEC(2010)1489),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 9. novembra piekto ziņojumu par ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju — kohēzijas politikas nākotne (piektais ziņojums par kohēziju) (COM(2010)0642),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 19. oktobra paziņojumu par ES budžeta pārskatīšanu (COM(2010)0700) un tā tehniskajiem pielikumiem (SEC(2010)7000),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 6. oktobra paziņojumu „Reģionālās politikas ieguldījums stratēģijā „Eiropa 2020” paredzētajā gudrā izaugsme” – (COM(2010)0553),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 31. marta paziņojumu „Kohēzijas politika — 2010. gada stratēģiskais ziņojums par programmu īstenošanu 2007.-2013. gadā” (COM(2010)0110),

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 19. lpp.

⁽²⁾ OV L 291, 21.10.2006., 11. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0356.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0254.

⁽⁵⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 104. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 65. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 76 E, 25.3.2010., 83. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 184 E, 6.8.2009., 95. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 285 E, 22.11.2006., 71. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 227 E, 21.9.2006., 88. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 10. jūnija paziņojumu par Eiropas Savienības stratēģiju Baltijas jūras reģionam (COM(2009)0248) un orientējošo rīcības plānu, kas papildina stratēģiju (SEC(2009)0712/2),
 - ņemot vērā 2011. gada 9. marta rezolūciju par Eiropas stratēģiju Atlantijas reģionam, kurā minēta 2011. gadā paredzētā Komisijas paziņojuma publicēšana ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 6. oktobra paziņojumu „Globālā Eiropa. Zaļā grāmata par teritoriālo kohēziju. Teritoriālās daudzveidības priekšrocību izmantošana” (COM(2008)0616),
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2011. gada 27. janvāra pašiniciatīvas atzinumu „Jaunas perspektīvas ETSG regulas pārskatīšanai”,
 - ņemot vērā pēc Komisijas pasūtījuma sagatavoto neatkarīgo ziņojumu „Kopienas iniciatīva INTERREG III (2000–2006), paveiktā novērtējums” (Nr. 2008.CE.16.0.AT.016),
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu (A7-0110/2011),
- A. tā kā pašlaik Eiropas Savienībā ir 27 valstis un 271 reģions;
- B. tā kā pierobežas reģionos dzīvo aptuveni 37,5 % no Eiropas iedzīvotājiem;
- C. tā kā neformālā sadarbība, eiroreģioni, eirorajoni, ETSG, Eiropas Padomes iniciatīvas, secīgie līgumi un atvasinātie Eiropas Savienības tiesību akti ir veicinājuši ciešāku un ilgtspējīgāku saišu izveidi starp teritorijām;
- D. tā kā, lai gan ir iedibināti teritoriālās sadarbības pamati, joprojām pastāv daudz uzdevumu, un tā kā šo uzdevumu raksturu nosaka vēsturiskie aspekti un sadarbības brieduma pakāpe;
- E. tā kā ar līgumiem tika „atceltas” robežas, un ir svarīgi mazināt to ietekmi Savienības pilsoņu ikdienas dzīvē;
- F. tā kā ar reģionālo politiku tiek veicināta saskaņota reģionu attīstība, stiprinot ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju Eiropas Savienībā;
- G. tā kā kohēzijas politikas ietvaros teritoriālās sadarbības mērķis palīdz „veidot vēl ciešāku Eiropas tautu savienību”, ierobežojot šķēršļus starp teritorijām un reģioniem;
- H. tā kā pie ES ārējām robežām teritoriālās sadarbības mērķis ir viens no pirmspievienšanās procesa un kaimiņattiecību politikas īstenošanas aspektiem un tā kā līdz ar to ir jāuzlabo attiecīgo Kopienas pasākumu saskaņošana;
- I. tā kā teritoriālā sadarbība, t. i., sadarbība starp dažādu reģionu iedzīvotājiem, ir pastāvīgs izzināšanas process, kas rada vienotu piederības un kopīgas nākotnes sajūtu;
- J. tā kā teritoriālās sadarbības prioritāšu priekšplānā ir jābūt pilsoņiem un tāpēc būtu jāiestājas par vietai pielāgotu pieeju;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0089.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- K. tā kā teritoriālās sadarbības pastiprināšana ir atkarīga no panākumiem integrācijas un koordinācijas jomā Eiropā visās nozarēs, kas veicina Eiropas integrāciju un teritoriālo kohēziju, un tā kā teritoriālā sadarbība pati par sevi ir Eiropas integrācijas eksperimentāla laboratorija;
- L. tā kā pierobežas reģionos tiek veikts tikai neliels skaits ieguldījumu Eiropas transporta tīklos (TEN), lai gan steidzami jāpaplašina tieši pārrobežu saskarpunkti, un tā kā pārrobežu infrastruktūras šķēršļu novēršanā tas saskata klasisko Eiropas pievienoto vērtību;
- M. tā kā struktūrfondu pamatregula un Lisabonas līguma stāšanās spēkā ir ievērojami palielinājuši teritoriālās sadarbības nozīmi;
- N. tā kā programmas *INTERREG III* 2000.–2006. gada plānošanas periodam īstenošanas novērtējums pārliecinoši apliecina šā mērķa pievienoto vērtību Eiropas projektā;

Stiprināt „teritoriālās sadarbības” mērķi

1. atgādina, ka teritoriālā sadarbības mērķis ir palīdzēt teritorijām un reģioniem sadarboties, lai vienoti risinātu kopīgos uzdevumus mazināt fiziskos, kultūras, administratīvos un reglamentējošos šķēršļus, kuri kavē šo sadarbību, un mazināt „robežu ietekmi”;
2. ir pārliecināts par teritoriālās sadarbības Eiropas pievienoto vērtību un tās nozīmi iekšējā tirgus un Eiropas integrācijas stiprināšanā vairākās nozaru politikas jomās un prasa, lai teritoriālā sadarbība joprojām būtu viens no kohēzijas politikas pilāriem;
3. uzsver, ka teritoriālās sadarbības mērķis, pamatojoties uz ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju, skar visus ES reģionus tādējādi, ka tas palīdz veicināt saskaņīgu Savienības attīstību kopumā;
4. uzskata, ka teritoriālā sadarbība ir pierādījusi savu efektivitāti un ka tās potenciāls kā konkurētspējas veicināšanas avots nav pietiekami izmantots, jo tai ir piešķirts pārāk maz līdzekļu; prasa „teritoriālās sadarbības” mērķa budžetu palielināt no 2,5 % pašreizējā plānošanas periodā līdz vismaz 7 % no kopējā kohēzijas politikas budžeta nākamajam plānošanas periodam;
5. iesaka saglabāt 3. mērķa pašreizējo struktūru, kas paredz sadalījumu trijās sadaļās (pārrobežu (A sadaļa), starpvalstu (B sadaļa) un starpreģionu (C sadaļa)), un saglabāt pārrobežu sadaļas pārsvaru pār pārējām sadaļām, tai piešķirot vismaz 70 % no teritoriālās sadarbības budžeta; atzīmē, ka jābūt taisnīgai un objektīvai programmas līdzekļu sadalei attiecībā uz visiem reģioniem;
6. uzskata — ja ir jāsaglabā nošķirums starp pārrobežu sadaļu (A sadaļa), kas atbilst pierobežas iedzīvotāju dzīves telpas vajadzībām, un starpvalstu sadaļu (B sadaļa), tostarp tā dēvēto makroreģionālo līmeni, kas ļauj sadarboties plašākās stratēģiskās jomās, abi komponenti labāk jāsavienā;
7. turklāt, lai nodrošinātu teritoriālās sadarbības pasākumu saskaņotību un nepārtrauktību, atkarībā no projektu stratēģiskās nozīmes mudina nodrošināt lielāku elastīgumu ERAF regulas 21. pantā sniegto iespēju izmantošanā attiecībā uz vietām, kur notiek pārrobežu un starpvalstu sadarbība, iekļaujot jūras reģionus; šajā sakarībā prasa īstenot zināmu elastību, piemērojot 150 km ierobežojumu piekrastes un jūras reģioniem saistībā ar pārrobežu sadarbību;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

8. tomēr uzskata, ka šādu reģionu iekļaušana un to atvērība ģeogrāfiskajiem apgabaliem ārpus ES nav un nevar būt vienkārši to ģeogrāfiskā tāluma jautājums, jo vēsturisko, lingvistisko un kultūras saīšu bagātība, kas tos saista ar dažādām pasaules daļām, piešķir tiem īpašu nozīmi attiecībā uz šādu attiecību padziļināšanu, uzlabojot ES klātbūtni pasaules mērogā;

9. uzsver teritoriālās sadarbības svarīgo nozīmi, lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus; prasa tālredzīgi noteikt katra pierobežas reģiona stratēģiskās vajadzības un sadarbības jomu saistībā ar šo stratēģiju un tad ietvert un pielāgot Eiropas teritoriālo sadarbību visos stratēģiskās plānošanas līmeņos, t.i., Eiropas, dalībvalstu, reģionālā un vietējā līmenī; prasa Komisijai nekavējoties sniegt sīku informāciju par saviem priekšlikumiem attiecībā uz finansējuma tematisko koncentrāciju, atsaucoties uz stratēģijas „Eiropa 2020” tematiem;

10. vēlas, lai līdzekļus piešķirtu katrai teritoriālās sadarbības programmai, par pamatu ņemot saskaņotus kritērijus, nolūkā stratēģiski un integrēti apmierināt katras teritorijas vai sadarbības telpas vajadzības un īpašās prasības; šajā sakarībā aicina Komisiju un dalībvalstis apsvērt citus stratēģiskus, izmērāmus, atbilstīgus un teritoriju vajadzībām piemērotus kritērijus, nenodarot kaitējumu vissvarīgākajam, t.i., demogrāfijas kritērijiem;

11. atkārtoti apstiprina starpreģionu sadarbības (C sadaļa) nozīmi, taču pauž nožēlu par tās vajadzībām piešķirto līdzekļu trūkumu; tādēļ ierosina atkārtoti pārskatīt ES līdzfinansējuma līmeni šajā sadaļā, pievēršot uzmanību arī tā spējai darboties kā stimulam tiem reģionu dalībniekiem, uz kuriem attiecas „konkurētspējas un nodarbinātības mērķis”, lai palielinātu C sadaļā esošo projektu skaitu, un prasa paplašināt sadarbības tematiskās jomas, lai ietvertu darbības programmu pārvaldību un vadību, kā arī teritoriālo attīstību;

12. mudina reģionus labāk izmantot starpreģionālās sadarbības iespējas, ko ar pamatregulu nodrošina darbības programmas ⁽¹⁾; tādēļ norāda, ka 3. mērķa „starpreģionu” sadaļai jāattiecas arī uz šādu projektu saskaņošanu un darbību, zinātnības apkopošanu un labas prakses apmaiņu;

13. attiecībā uz turpmākajām teritoriālās programmām uzsver *INTERACT* atbalsta nozīmi un spēju īstenot sekmīgas atbalsta shēmas, kam par paraugu varētu būt reģionālā centra *LACE* projekts; aicina efektīvāk saskaņot *INTERACT*, *URBACT*, *ESPON* un C sadaļu, lai labāk īstenotu 3. mērķi;

14. pauž atbalstu ar programmu *ESPON* veiktajiem pasākumiem, taču ierosina, ka iespējas aktīvai dalībai tās teritoriālās attīstības jautājumu izpētē jāpadara pieejamākas vietējām un reģionālajām iestādēm, vienlaikus nodrošinot vienkāršāku iegūto rezultātu praktisko piemērošanu;

15. atzinīgi vērtē ar programmu *URBACT* gūtos panākumus pilsētu ilgtspējīgas attīstības jomā un prasa atjaunot tās darbību un paplašināt to par ievērojamu un plaši pieejamu iniciatīvu, lai radītu iespējas kopējai apmācībai un pilsētu vietējo uzdevumu pārnesamībai;

16. aicina Komisiju apsvērt iespēju izveidot līdzekli vietējo un reģionu padomnieku iesaistīšanai šajos Eiropas pieredzes un labas prakses apmaiņas tīklos kā pirmo soli, lai īstenotu projektu *Erasmus* vietēja un reģionāla līmeņa vēletām amatpersonām;

17. atgādina, ka reģionālo dalībnieku iesaistīšana ES mērķu sasniegšanā ir priekšnosacījums efektīvai teritoriālās kohēzijas īstenošanai;

⁽¹⁾ 37. panta 6. punkta b) apakšpunkts.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Iekļaut teritoriālo sadarbību kopējā pieejā

18. uzskata, ka „teritoriālās sadarbības” mērķis ir jāsaskaņo ar „konverģences” un „konkurētspējas un nodarbinātības” mērķiem; aicina programmu veidošanu saskaņot labāk, nekā tas bijis līdz šim; ierosina, lai reģionālās darbības programmām būtu iespējas interesēties par pārrobežu, starpvalstu un starpreģionu projektiem, kuri uz tām attiecas, un piedalīties tajos, nosakot teritoriālu pieeju finansējuma piešķiršanai iepriekš noteiktiem prioritāriem projektiem, piemēram, pieslēgšanai Eiropas tīkliem pierobežas reģionos, apspriežoties ar saviem programmu partneriem, saskaņā ar daudzlīmeņu pārvaldības un partnerības principiem, kas ļaus labāk izmantot teritoriālās sadarbības iespējas ar pārrobežu attiecībām, kas izveidojušas starp privātajiem un valsts dalībniekiem;

19. mudina dalībvalstis un reģionus ieviest daudzreģionu darbības programmas, ar kurām varētu risināt kopējās teritoriālās problēmas, piemēram, tādas kalnu grēdas vai upes baseina esamību, kas ir raksturīga šai teritorijai;

20. mudina Komisiju un dalībvalstis veicināt politikas saskaņošanu pārrobežu reģionos un darba tirgu, lai nodrošinātu, ka saistībā ar ekonomiskās un teritoriālās integrācijas jautājumiem nerodas jautājumi konverģences izkropojumiem;

21. uzskata, ka pārrobežu sadarbības programmām ir arī svarīgi būt efektīvām un panākt rezultātus attiecībā uz stratēģijām, kas skar nabadzības samazināšanu un nelabvēlīgā situācijā esošo grupu iekļaušanos Eiropas sabiedrības vairākumā; prasa ņemt vērā šo jautājumu, izstrādājot tiesisko regulējumu, un attiecībā uz to nodrošināt, ka nelabvēlīgā situācijā esošos reģionos ir pieejami atbilstīgi pasākumi līdzdalībai Eiropas reģionālās attīstības programmās;

Pieņemt teritoriālu pieeju citu ES politikas virzienu īstenošanā

22. konstatē, ka pieejas, kas līdzīgas Baltijas jūras stratēģijai, var pastiprināt pārrobežu sadarbību; uzskata, ka makrostratēģijās būtu pilnībā jāņem vērā citas reģionālās sadarbības programmas, lai veidotos sinerģija; norāda, ka Padomes iniciatīva – makroreģionu koncepcija – ir eksperimentāla kopēju un ļoti plašu teritoriju, kam raksturīgas kopējas teritoriālās problēmas, projektu saskaņošanas pieeja, lai izmantotu integrētas, daudznozaru un teritoriālās pieejas priekšrocības, balstoties uz kopīgiem stratēģiskajiem pasākumiem, kurus finansē no pašlaik pieejamiem līdzekļiem;

23. atgādina, ka ar šādām stratēģijām, kas pastāv vai var pastāvēt nākotnē, jānodrošina pamats stratēģiskākai un saskaņotākai pieejai, ko īstenot ar attiecīgajiem teritoriālās sadarbības instrumentiem, taču tās nerada ne ES budžetā papildu līdzekļus, ne vajadzību pēc jaunu iestāžu izveides un jaunu tiesību aktu piemērošanas;

24. prasa Komisijai rūpīgi pārbaudīt pirmo īstenoto makroreģionālo stratēģiju rezultātus; uzskata, ka šis process ir izraisījis lielu interesi, un tas būtu jāizmanto, gūstot atziņas par turpmāku jaunu makroreģionālo stratēģiju īstenošanu;

25. norāda, ka teritoriālās sadarbības mērķis var ietvert sadarbību makroreģionu līmenī, jo īpaši attiecībā uz tā starpvalstu jomu;

26. ierosina ar starpvalstu programmām atbalstīt šīs teritoriālās stratēģijas, saskaņojot makroreģionālo stratēģiju izstrādi, noteikšanu un vadību, tomēr nepieļaujot, ka tas izraisa ES budžeta struktūru nevajadzīgu dublēšanos, izveidojot noteiktas budžeta pozīcijas dažādiem makroreģioniem;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

27. vienlaikus uzsver, ka makroreģionālo stratēģiju mērķi papildina mikroreģionālās pārrobežu sadarbības mērķus un var tos aptvert, taču nevar aizstāt; tādēļ uzsver, ka teritoriālās sadarbības pārrobežu sadaļa ir jāsauglabā kā noteikts un likumīgs elements pats par sevi;

28. ir pārliecināts, ka 3. mērķa starpvalstu sadaļa var palīdzēt uzlabot sadarbību starp makroreģionālajām stratēģijām, vairāk iesaistot reģionālās un vietējās iestādes un pilsonisko sabiedrību praktisko iniciatīvu īstenošanā;

29. uzskata, ka visās starpvalstu stratēģijās ir pienācīgi jāņem vērā saskaņotības līmenis ar pamatnostādņiem attiecībā uz Eiropas transporta tīkliem un ar integrēto jūrniecības politiku ieviestajām stratēģijām;

30. atgādina, ka teritoriālā sadarbība attiecas gan uz Eiropas Savienības iekšējām, gan ārējām robežām, tostarp jautājumiem par pašreizējām un turpmākajām makroreģionālajām stratēģijām; uzsver problēmas, ar ko saskaras trešās valstis, lai saņemtu līdzfinansējumu atbilstoši sadarbības noteikumiem, kas paredzēti ERAF regulā; prasa Komisijai apsvērt to, kā izveidot efektīvāku sinerģiju starp ERAF, pirmspievienošanās instrumenta, Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta un Eiropas Attīstības fonda iniciatīvām, un aicina, cik iespējams ātri, iesniegt priekšlikumu par jaunu kaimiņattiecību politiku; aicina vienkāršot un saskaņot noteikumus, ar ko regulē piekļuvi dažādiem finansējuma avotiem, lai nodrošinātu to savietojamību un veicinātu to izmantošanu no saņēmēju puses;

31. aicina Komisiju, ievērojot Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta īpašo raksturu, nodot atbildību par tā pārvaldi Komisijas Reģionālās attīstības ĢD, vienlaikus ņemot vērā ārējo attiecību aspektus; norāda, ka pašreizējā formā Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instruments nenodrošina atbilstošu pamatu, lai ņemtu vērā pārrobežu sadarbības īpatnības; uzskata, ka būtu jāapsver tā nošķiršana no ārējo attiecību vadības vismaz tajos gadījumos, ja trešās valstis, kas piedalās sadarbībā pie ārējām robežām, arī finansē sadarbību;

32. aicina īstenot plašāku kaimiņattiecību rīcības plānu attiecībā uz ES attālākajiem reģioniem, kā pasludināts Komisijas paziņojumā COM(2004)0343; tādēļ uzsver saskaņotas daudznozaru rīcības nepieciešamību ES politikas jomās, kas attiecas uz attālākajiem reģioniem un jo īpaši iekšējās un ārējās sadaļas efektīvākas saskaņošanas nepieciešamību, izmantojot teritorijas sasniedzamības stratēģiju;

33. atgādina, ka Baltā grāmata par teritoriālo kohēziju kā turpmākais pasākums pēc zaļās grāmatas būtu savlaicīgs instruments, lai paskaidrotu, kā īstenot teritoriālo kohēziju ar daudzlīmeņu pārvaldību turpmākajā reģionālajā politikā un nodrošināt materiālus debatēm par nākamo tiesību aktu kopumu;

34. norāda, ka nosacījumi EKPI pārrobežu sadarbībai nav pietiekami tā pienācīgai attīstībai; tādēļ šajā sakarībā atbalsta efektīvāku sadarbību starp dažādiem attiecīgajiem Komisijas ģenerāldirektorātiem; ir pārliecināts par galēju nepieciešamību atkārtoti integrēt EKPI pārrobežu sadarbības programmas kohēzijas politikas teritoriālās sadarbības mērķi;

Veicināt Eiropas teritoriālās sadarbības grupu (ETSG) izveidi

35. uzskata, ka ETSG ir unikāls un vērtīgs teritoriālās pārvaldības instruments un ka tas atbilst struktūrētas sadarbības vajadzībām finansēšanas, projektu juridiskā statusa un daudzlīmeņu pārvaldības ziņā; atgādina, ka EKPI instruments ir jāveicina kā līdzeklis, lai izveidotu pārrobežu pārvaldību, nodrošinot dažādu politikas nostādņu piesaisti reģionālajam un vietējam līmenim; kā arī uzsver to izšķirošo nozīmi, veicinot daudzlīmeņu pārvaldības modeļa sekmīgu ieviešanu;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

36. uzsver, ka ETSG var veicināt ne tikai teritoriālo kohēziju, bet arī sociālo kohēziju; norāda, ka ar šo instrumentu var vislabāk tuvināt dažādu kultūru un valodu kopienas, veicināt mierīgu līdzāspastāvēšanu daudzveidīgā Eiropā un padarīt Eiropas pievienoto vērtību redzamu pilsoņiem;

37. iesaka veikt darbojošos ETSG sākotnējo novērtējumu, lai mācītos no to agrīnās pieredzes;

38. tomēr uzskata, ka ir jāvienkāršo to īstenošana, un aicina Komisiju nekavējoties iesniegt grozījumu priekšlikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1082/2006 par ETSG, ņemot vērā vietējo un reģionālo iestāžu noteiktās problēmas un jau izveidotās grupas un balstoties uz Reģionu komitejas paveikto darbu, lai:

— precizētu ETSG statusu dalībvalstu tiesību sistēmās, lai panāktu atbilstošu tiesisko pielāgošanu šajā jomā;

— atļautu ieinteresētajām personām dalībvalstī un trešā valstī izveidot ETSG;

— pārformulētu 4. panta 3. punktu nolūkā nodrošināt, ka tiek stingri ievērots triju mēnešu termiņš ETSG izveides pieteikumu apstrādei;

— vienkāršotu tiesību aktus, kas reglamentē personālu;

— nodrošinātu, ka nodokļu noteikumi attiecībā uz ETSG nav mazāk labvēlīgi nekā citi tiesiskie nosacījumi, ar ko pārvalda sadarbības projektu vai programmu īstenošanu;

39. prasa piešķirt vispārējās dotācijas ETSG ar projektiem, kas atspoguļo attiecīgo sadarbības programmu mērķus un stratēģijas, pamatojoties uz kopējām pārrobežu attīstības stratēģijām, lai ļautu tām tieši pārvaldīt struktūrfondus un programmas, kā arī prasa noteikumos, kas reglamentē citu Eiropas fondu darbību, pienācīgāk ņemt vērā ETSG starptautiskās un daudzpusējās īpašības, lai atvieglotu tām piekļuvi citiem finansējuma avotiem;

40. atzinīgi vērtē Reģionu komitejas uzsākto Eiropas ETSG platformu, kuras mērķis ir veicināt pieredzes apmaiņu, labākās prakses apkopošanu un tehniskā atbalsta nodrošināšanu ETSG;

41. uzskata, ka pārrobežu ETSG sniedz lielisku iespēju veidot Eiropu teritoriālajā līmenī ar ES pilsoņu līdzdalību; aicina pārrobežu ETSG izveidot un attiecīgā gadījumā nodrošināt „pilsoniskās sabiedrības pārrobežu forumu” un atbalstīt pilsoņu pārrobežu iniciatīvas;

Vienkāršot īstenošanu

42. uzskata, ka teritoriālās sadarbības programmu īstenošana joprojām ir pārāk sarežģīta un ka 3. mērķa sasniegšanai ir nepieciešama atsevišķa regula, lai atspoguļotu tā pasākumiem piemītošās starptautiskās īpašības; uzskata, ka pašlaik programmu īstenošanā jāiesaista pārāk daudzas dažādas pārvaldes iestādes, un šajā sakarībā aicina panākt būtisku vienkāršošanu;

43. aicina Komisiju paredzēt īpašus pasākumus, kas vienkāršotu revīzijas un kontroles noteikumus, ievērojot pamatprincipu „viena pārvaldes iestāde uz vienu programmu”, ļautu sistemātiskāk izmantot vienotas likmes izmaksu aprēķināšanu un mazu projektu finansēšanu, izmantojot fiksētas summas, noteiktu precīzāku ES kārtību noteikumiem par tiesībām uz finansējumu, nodrošinātu lielāku elastīgumu, piemērojot saistību atcelšanu, palielinātu tehnisko atbalstu, lai pārvaldes iestādes varētu vairāk likt uzsvāru uz projektu uzsākšanu, to stratēģisko pārraudzību un rezultātu sasniegšanu, nevis tikai pārvaldību un pieteikumu atbilstmi administratīvajiem noteikumiem;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

44. aicina dalībvalstis vienkāršot savus valsts tiesību aktus, kuri ļoti bieži palielina administratīvo slogu, kas nav prasīts Kopienas tiesību aktos;

45. aicina Komisiju, cik iespējams ātri, precizēt noteikumus, ar ko pārvalda teritoriālajai sadarbībai paredzēto nosacījumu principu; uzskata — ja ar šiem nosacījumiem būtu rada apstākļi labākai un efektīvākai līdzekļu izmantošanai, tiem nevajadzētu turpināt sarežģīt īstenošanu, kaitējot programmas pārvaldītājiem un saņēmējiem;

46. turklāt prasa pielikt pūles, lai paplašinātu un vienkāršotu kārtību, kā tiek iesaistītas privātās ieinteresētās personas; ierosina ieviest finanšu inženierijas sistēmas, par pamatu ņemot *JEREMIE* un *JESSICA* modeli, lai vienkāršotu pārrobežu projektus, kas ir ekonomikas attīstības vektori, kā arī privāto ieinteresēto personu līdzdalību un valsts un privāto partnerattiecību ieviešanu;

Padarīt pamanāmāku teritoriālo sadarbību

47. pauž nožēlu par to, ka teritoriālā sadarbībā ir nepietiekami pamanāma gan valsts un vietējās pārvaldes līmenī, gan pilsoņu acīs, un tādēļ aicina uz efektīvāku saziņu par pabeigtajiem projektiem;

48. prasa Komisijai nākt klajā ar risinājumiem, kas ļautu nodrošināt ETSG un to pasākumu labāku pamanāmību teritoriālajā sadarbībā ieinteresētajām pusēm un plašākai sabiedrībai;

49. uzskata, ka ciešā kultūras un lingvistiskā saikne starp pierobežas reģioniem dažādās dalībvalstīs un vēstures mantojums ir jāizmanto kā līdzeklis pārrobežu sadarbības veicināšanai;

50. uzskata, ka atbalsts izglītības un kultūras jomā stratēģijas „Eiropa 2020” inteligēntas un iekļaujošas izaugsmes mērķu sasniegšanā un pastiprināta sadarbība izglītības un kultūras jomā palielinātu pilsoņu un NVO līdzdalības līmeni, kā arī uzlabotu teritoriālās sadarbības pamanāmību un nojauktu „garīgās robežas”, kas joprojām kavē pilsoņu tuvināšanos;

51. aicina nodrošināt labāku saskaņotību starp pārvaldes iestādēm un jau esošajām pārrobežu iestādēm, piemēram, Eiroreģioniem, īstenojot pārrobežu programmas, lai garantētu projektu augstu kvalitāti, pārredzamību un pieejamību cilvēkiem;

52. prasa nodrošināt labāku saskaņošanu un saziņu starp visām ieinteresētajām pusēm teritoriālās sadarbības īstenošanas procesā, ierosina visām vienas sadaļas programmām ieviest vienu identificējamu logotipu (piemēram, atjaunot labi zināmo „*INTERREG*” etiķeti) kopā ar katras programmas logotipu (iespējams standarta vizuālā izmērā) un aicina Komisiju nākamā plānošanas perioda sākumā ierosināt vērīgu plašsaziņas līdzekļu informācijas kampaņu pierobežas reģionos par teritoriālās sadarbības ieguvumiem un panākumiem;

*

* *

53. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.